

ÜGYVÉDSÉG.

Olvasóinkhoz. Örömmel hozzuk olvasóink szíves tudomására, hogy ezen rovatunk szerkesztését *Pályi Gyula dr.* eddigi főmunkatársunk és a lapunkhoz főmunkatársakul belépett *Steinhaus Ernő dr.* és *Brozik Bódog dr.* vették át. Az egyetemes ügyvédi érdekek, — ha kell, harcos — szószólói kívánunk lenni s ezen munkához kérjük olvasóink jóindulatu támogatását. Bárhonnán jövő közérdekű közleményeket, eszméket, indítványokat, szívesen veszünk és remélni szeretnők, hogy ezen rovatunk kibővítésével hasznos és jó szolgálatot teszünk az ügyvédségnek.

A szerkesztőség.

Ügyvédek a porondon. Ismét hárman: az igazságszolgáltatás legfőbb öre, a kereskedelem és ipar politikájának legfőbb irányítója és a sajtó minisztere kerültek ki a magyar ügyvédség sorából. A magyar ügyvédség Kossuth Lajost és ő előtte és utána sok kiváló férfiut adott már az országnak. Sokan voltak már, akik a kar és a kari munka szerényebb keretét elhagyva, magasabbra emelkedtek és az egész nemzet irányításának szentelték tehetségüket és munkaerejüket. Szívesen adtuk őket és büszkék voltunk rájuk mindig.

Most is az öröm és büszkeség az, amiért róluk megemlékezünk. Dr. Lázár Andor, dr. Fabinyi Tihamér és dr. Antal István, a magyar ügyvédi kar kiválóságai és a jogászai munka elhivatott mesterei voltak, — és mi hisszük és tudjuk, hogy új hivatásuknak is mesterei lesznek. És akkor, amikor nagy munkájuk küszöbén tetteket ígérő és nem a szemfényvesztő frázisokban elvesző szereplésükhöz sikert kívánunk nekik és e rövid sorokkal, azt hisszük, az ő elgondolásukhoz méltón, üdvözljük őket, csak azt kérjük tőlük: ne felejtsek el, hogy ügyvédek voltak és hogy azok ma is.

Mert ügyvédnek lenni, a szó nemes és igazi értelmében jelenti a jónak és az igaznak a képviselőjét, jelenti az objektivitást és jelenti az amellet való törhetetlen kitaratást és lelkesedést. És amikor mi azt kérjük, hogy ne felejtsek el, hogy ügyvédek, akkor erre gondolunk, mert a magyar ügyvéd és a magyar ügyvédség egyeteme mindig és minden téren a közérdeket tartotta szem előtt.

Nagy és szent cél, amire vállalkoztak: biztosítani minden becsületes, magyar embernek a munkával szerzett megélhetés jogát. Sajnos nagyon sokan vannak közöttünk is, akiknek ez eddig nem jutott osztályrészül. Ne feledkezzenek meg tehát munkájuk során kartársaikról sem. Nem kivételes elbánást, nem előjogokat kérünk, csak azt, hogy más foglalkozási ágakkal egyenlő elbánásban részesüljünk és ne a mi rovásunkra részesítsenek előnyben másokat, mint ahogyan ez eddig sajnos sokszor megtörtént. (— így —)